

COMUNICAT

București, 12.03.2021: Asociația Foștilor Deținuți Politici și Victime ale Dictaturii din România - AFDPR este revoltată de faptul că a ajuns motiv de dispute între parlamentari. Mărul discordiei îl constituie Legea nr. 232/2020, care aduce unele reparații materiale copiilor foștilor deținuți politici, deportați, prizonieri etc., dar subliniem că toți copiii noștri, indiferent când s-au născut și indiferent de faptele părinților, au fost solidari cu suferințele întregii familii, iar timp de 31 de ani nu li s-a asigurat nicio reparație morală și materială.

Asociația Foștilor Deținuți Politici și Victime ale Dictaturii din România, intrată în istoria recentă sub denumirea prescurtată de AFDPR, nu este afiliată și nu se va alinia politic niciunui partid.

Ori ne vor, ori nu, suntem ai tuturor!

Individual, fiecare membru este liber să o facă după cum îi dictează propria conștiință.

Spicuind din statutul Asociației, constatăm:

- „continuarea luptei contra comunismului și a oricăror forme totalitare”;
- „restabilirea adevărului istoric cu privire la evenimentele din perioada 1945-1989...”;
- „formarea și cultivarea unor înalte conștiințe civice, în spiritul adevărului, binelui, frumosului, păcii sociale și renașterea morală a țării noastre”;
- „cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața în lupta contra comunismului...”.

Iată doar câteva precepte pentru care membrii AFDPR vor milita și veghea ca în această țară să nu mai apară partide politice sau mișcări extremiste, fie ele de stânga, fie de dreapta!

AFDPR nu contestă existența Holocaustului în România „ciuntită”! Singurul lucru care poate fi discutat constă în dimensiunile Holocaustului, cu precizarea că o astfel de dezbatere nu ar scuza cu nimic ororile săvârșite asupra etniei evreilor - și nu numai.

Odată subliniate aceste chestiuni, noi, toți beneficiarii Decretului-Lege nr. 118/1990, suntem nu doar uimiți, ci chiar revoltați de faptul că am ajuns motiv de dispute între parlamentari. Desigur, motivele sunt concrete!

Mărul discordiei îl constituie Legea nr. 232/2020, care aduce unele reparații materiale copiilor foștilor deținuți politici, deportați, prizonieri etc.

Copiii noștri au fost solidari cu suferințele întregii familii, indiferent când s-au născut sau dacă erau majori în momentul

începerii persecuției politice față de părinții lor, statul român nefiind capabil ca, în cei 31 de ani care au trecut de la evenimentele din decembrie 1989, să le ofere nici cea mai mică reparație!

Cu o zi înainte de a fi supusă votului în plenul Parlamentului, la Comisia pentru muncă, trei deputați (Vexler Silviu, Ganț Ovidiu și Adnagi Slavoliub) au cerut membrilor acestei comisii introducerea a încă două articole, „13” - „Prevederile prezentei legi nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiuni contra umanității sau celor în cazul cărora s-a dovedit că au desfășurat o activitate fascistă sau legionară în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel, PRECUM ȘI COPIILOR ACESTORA” și „14” în care se spune: „Agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a Municipiului București, ÎN BAZA SESIZĂRILOR primite sau din proprie inițiativă, vor verifica legalitatea drepturilor acordate beneficiarilor acestei legi (...)”.

Spuneam că motivele disputei sunt concrete!

Depinde din care parte a baricadei privim lucrurile!

Noi dorim să fim imparțiali! Și de aceea încercăm să punem lucrurile la punct.

Nu acceptăm falsificarea încă o dată a istoriei recente a României (pentru prima, a se vedea Mihai Roller)! Mai ales că în ultimii 75 de ani am avut și noi o contribuție directă cât de mică!

Chiar ne-a lovit pe toți ignoranța, amnezia sau mai degrabă relele intenții, lăsând să treacă neobservat faptul că regimul

comunist „ilegitim și criminal”, prin așa-zisele „Tribunale ale Poporului”, au trimis la moarte sau la ani grei de temniță și lagăre de exterminare, prin bătăi, înfometare și munci silnice, tot ce a avut acest popor mai demn, mai sfânt, mai bine pregătit profesional.

Chiar uităm că regimul comunist a făcut zeci de mii de victime și, dacă luăm în calcul soțiile și copiii rămași acasă, cifra celor care au avut de suferit se apropie cu certitudine de două milioane de cetățeni ai acestei țări?!?

Chiar vreți să vă amintim cine au fost primii trei șefi ai Securității Poporului, care au săvârșit cele mai abominabile crime din lumea comunistă europeană, lucru recunoscut și de marele disident rus Aleksandr Soljenițîn?!?

Poate că da: Alexandru Nicolschi, Mișu Dulgheru și Tudor Sepeanu!

Chiar vreți să vă spunem ce găsim în dosarele înaintașilor celor care au nerușinarea să ne dea astăzi lecții de morală și demnitate?!?

Iată doar câteva „perle”:

- „vechi militant al clasei muncitoare”;
- „vechi comunist ilegalist”;
- „activitate titoistă”;
- „înscris în organizația tineretului hitlerist”;
- „înscris voluntar în SS-ul german”.

Partidul comunist în România se spune că avea între 4 și 5 milioane de membri. Câți să fi fost vinovați de crimele săvârșite? Poate 4-5 mii sau nici atât!

PENTRU UNII, MUMĂ - PENTRU ALȚII, CIUMĂ!

Copiii noștri au suferit toată viața și este nedrept ca măcar acum, după 31 de ani de la evenimentele din decembrie 1989, să nu li se facă unele reparații morale și materiale, indiferent de faptul că părinții lor au fost „criminali de război”, „naziști”, „legionari” sau comuniști.

Acum, după 80 de ani, să nu ne mai lăsăm bântuiți de stafiile acestora și împreună, indiferent de etnie, culte sau politici, să veghem ca astfel de fapte să nu se mai petreacă în această țară!

A răsuci la nesfârșit cuțitul într-o rană demult cicatrizată înseamnă că nu facem decât să întreținem o stare de tensiune nemeritată de nimeni!

**Președinte al AFDPR și
Subsecretar de Stat**

Octav BJOZA

